

høit, at jeg aldrig i mit Liv har seet en Undersøgelse udført med en større Genfidighed. Jeg vil opfordre den ærede Minister til selv at læse disse Actstykker igjennem — han veed godt, til hvilken Sag jeg her sigter. Hvad er man her kommen til? Istedetfor at forfølge den enkelte Sag og bringe den til Afgjørelse med de Paagældende, som have gjort sig skyldige i Overtagelse af Politimyndigheden, — thi at saadanne Overtagelser vare skeete har man sølt og erkjendt — istedetderfor, siger jeg, har man indexamineret sig i ganske fremmede Sager; man er gaaet ind paa ganske andre Ting fra lang Tid tilbage, for at falde over dem, som havde vovet at reise Klager. — Naar den ærede Minister kommer til at eftersee dette, vil han see, hvorledes den menige Mand, som skal søge sin Dyrkning ligeoverfor Domstolene i Sager af denne Art, snart kommer til den Erkjendelse, at der her sidder en Masse Laugsbrodre, om hvilke man veed, at den ene Rayn ikke hakker Diet ud paa den anden. Jeg har i dette Dieblik i min Besiddelse Oplysninger om Mulcteringshistorier, som, dersom jeg vilde, fremføre dem her, vilde vække almindelig Forbauselse. Jeg har havt dem paa rede Haand for at fremføre dem i Anledning af en anden Sag, som har været for, nemlig Torvesagen; der blev imidlertid ikke Brug for dem i hiin Sag, og jeg har ikke unødvendigt villet meddele dem, men, dersom den ærede Minister skulde ønske at høre Historier af den Art fortalte, med Hensyn til hvilke jeg har Mænds Underkrifter for, at det forholder sig saaledes, som af mig antydet, skal jeg meget gjerne meddele dem, og ønsker man, at de her skulle bringes frem, for at man kan see, hvilket System der her følges, og som saa er Understøttelse ved den Maade, de behandles paa af det ærede Ministerium, saa skal jeg ogsaa gjøre det. Den ærede Minister maa troe, at vi herfra mene det ligesaa rebelligt og ligesaa vel med Dyrholdelsen af den offentlige Orden som Embedsmændene, men det er en stæv Anskuelse, som altid er tilstede ligeoverfor os, at, hvad vi siige og fremføre, betragtes som en Understøttelse af dem, der

ville Ordenen, men, hvad de Andre erklære ligeoverderfor, det tages for god Sikkerhed, det er det, som skal lede til Orden. Naar vi siige, at en Torrevægter misbruger sin Myndighed, men Torrevægteren siiger: „Gud, jeg har gjort det for den gode Sags Skyld,“ saa er Torrevægteren bedre end vi; men det er ikke den rette Maade at faae Sager af den Art behandledes paa. Naar man prøver paa ved spidsfindige Fortolkninger at gjøre det vanskeligt paa den ene Side at faae Love frem, som blive forstaaeligere og klarere end de, som hidtil have været givne, og paa den anden Side at faae Oplysninger tilveiebragte, som kunne ligge for enhver Mand saaledes, at man kan forstaae og gribe dem, saa er den offentlige Orden slet væretaget.

Justitsministeren: Paa mange Ting, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har udført, kan jeg ikke inklude mig, da de angaa specielle Sager, som jeg ikke her kan give Oplysning om. Jeg veed egentlig ikke, hvortil han sigter. Jeg skal blot gjøre et Par Bemærkninger. Den første er den, at det ikke har været min Mening, at der om ethvert enkelt Collisionstilsælde mellem Borgere og Politie skulde fremsættes Forespørgsel her i Salen; thi det vilde rigtignok give Anledning til utallige Forespørgsler. Derimod har jeg meent, at, naar Sagen var af nogen Vigtighed, vilde der kunne indgives en Forespørgsel til Ministeriet. Forsaaavidt den ærede Rigsdagsmand dernæst har omtalt Mulcteringsretten, frygter jeg for, at han er gaaet ud fra urigtige Forudsætninger. Udenfor Kjøbenhavn er det Reglen, at der i Politiesager, som medføre Mulcter, kan indgaaes Forsøg, naar Bedkommende, som er tiltalt, tilbyder at erlægge Mulcten, og Amtmanden, til hvem Indstilling derom maa gjøres, finder, at Sagen kan afgjøres paa den af Bedkommende foreslaaede Maade. I Kjøbenhavn har Politiedirecteuren Myndighed til at kunne dictere visse Mulcter indtil 10 Rd., og ringere Fængselsstraf, naar den Paagældende ikke begjærer, at Sagen skal indantes for Domstolene, men det staaer altsaa i Bedkommendes Magt at begjære dette Sidste.